

Arhitectul fericirii

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Ce fascinant e să privesc spre mine
Atunci când ochii tăi îmi sunt oglindă;
O lingură cu miere de albine
Amesteci în cafeaua aburindă,

Zâmbești și chipul luminat de soare
Îmi îndulcește, tandru, dimineața
Pe geana orizontului tresare
O rază caldă ce alungă ceața.

Pui una peste alta, la-ntâmplare
Poeme, gânduri, vise cristaline,
În fiecare zi-i o sărbătoare
Și-acest palat e numai pentru mine.

- Ești o minune care-mi crești în palmă
Și mă săruți pe tâmplă printre vise,
Când treci desculță-n zori și-atât de calmă
Îmi spui că nu sunt jocuri interzise,

Că diminețile au gustul dulce
Al florilor de mai cu gleznă fină
Ce înfloresc și n-or să se usuce
Când dragostea le-mbracă în lumină.

Acum în viața mea e sărbătoare
Și vinovată ești de fericire
Iar dacă-ai fost cândva o simplă floare,
Magnolie, azi te numești Iubire.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Din volumul Ești poezia sufletului meu -
Editura Rovimed Publishers Bacău - 2014